

NEBRAS
Academic and Research Quarterly
Issue12, Winterer 2025
Special Issue the **Contemporary Hermeneutic Sphere**

International Principles of Journalistic Ethics in the Light of Hermeneutics

Abdul Basir Mesbah

Assistant Professor of Journalism & Editor in Chief of Pol-e Sorkh Media

Mesbah.abdulbasir@gmail.com

ORCID 0000-0003-1406-6046

Article type: Research Article

Article history: Received: November 30, 2025

Accepted: January 25, 2026

ABSTRACT

The International Charter of Professional Ethics for Journalists is a well-known document containing ten key principles for journalists worldwide, which shapes the guidelines for the process of producing, creating, and distributing news across all media around the world. This study, through a hermeneutical reading with an emphasis on Gadamer's perspectives, analyzes and evaluates the ten principles of the charter at four levels. Conducted with a philosophical hermeneutic approach, the research emphasizes the importance and established position of the global codes of journalistic ethics based on the preservation of balance and the fusion of horizons from three main perspectives: geographical, cultural, and human agent. According to the findings, the geographical horizon addresses the necessity of fusion and interconnection of the viewpoints of the world's nations geographically in relation to shared values such as global peace, international security, and justice; the cultural horizon pertains to the integration of world cultural values such as privacy protection, equality, and diversity; the human agent horizon focuses on elements such as objectivity, accuracy, correctness, and balance in news, in which the fusion of the horizons of the audience, the journalist, and the social and cultural context of the event is of high importance. This element also emphasizes the journalist's support for truth and the prioritization of collective interests over individual interests to maintain the flow of information, and supports public participation in receiving news.

Key Words: Professional Ethics, Social Responsibility, Public Participation, Impartiality Fusion of Horizons

نبراس

فصلنامه علمی - پژوهشی
شماره دوازدهم، زمستان ۱۴۰۴
ویژه سپهر هرمنوتیک معاصر

اصول بین‌المللی اخلاق روزنامه‌نگاری در آیینۀ هرمنوتیک

سید عبدالبصیر مصباح

استاد روزنامه‌نگاری و مدیر مسئول رسانه پل سرخ

Mesbah.abdulbasir@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-1406-6046>

چکیده

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت:

۹ آذر / قوس ۱۴۰۴

پذیرفته شده:

۵ بهمن / دلو ۱۴۰۴

انتشار آنلاین:

واژگان کلیدی:

اخلاق حرفه‌ای، مسئولیت

اجتماعی، مشارکت عمومی،

بی‌طرفی و امتزاج افق‌ها

منشور بین‌المللی اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری، سند مشهور و حاوی ده اصل مهم برای روزنامه‌نگاران در سطح جهان است که سرلوحه کار جریان تهیه، تولید و توزیع اخبار در همه رسانه‌ها در سراسر دنیا را شکل می‌دهد. این پژوهش با خوانش هرمنوتیکال با تأکید بر دیدگاه‌های گادامر، اصول ده‌گانه منشور فوق را در چهار سطح مورد تحلیل و ارزیابی قرار داده است. پژوهش که با رویکرد هرمنوتیک فلسفی انجام شده است، بر اهمیت و جایگاه تثبیت شده‌ای کدهای جهانی اخلاق روزنامه‌نگاری مبتنی بر حفظ توازن و امتزاج افق‌ها از سه منظر عمده (جغرافیایی)، (فرهنگی) و (عامل انسانی) تأکید می‌کند. براساس نتایج، افق جغرافیایی به ضرورت امتزاج و هم‌پیوندی دیدگاه‌های ملت‌های جهان از نظر جغرافیا در محور ارزش‌های مشترک مانند صلح جهانی، امنیت بین‌الملل و عدالت؛ افق فرهنگی به امتزاج ارزش‌های فرهنگی جهان مانند حفظ حریم خصوصی، برابری و تنوع؛ افق عامل انسانی بر عناصری چون عینیت‌گرایی، دقت، صحت و توازن در خبرها می‌پردازد که امتزاج افق‌های مخاطبان، روزنامه‌نگار و زمینه اجتماعی و فرهنگی رویداد در آن از اهمیت بلندی برخوردار است. این عنصر همچنین به حمایت روزنامه‌نگار از حقیقت و گذر از منافع فردی در مقابل منافع جمعی، جهت حفظ جریان اطلاعات تأکید دارد و از مشارکت عموم در دریافت خبرها پشتیبانی می‌کند.

مقدمه

اخلاق روزنامه‌نگاری^۱ که یکی از زیرشاخه‌های «اخلاق رسانه» است (دهقان و مهدی مولایی، ۱۳۹۵: ۲۰۹)، به معنای نگرش‌ها و هنجارهای غالب در روزنامه‌نگاری است که باعث عبور این حرفه از روزنامه‌نگاری «جانبدارانه» به نوعی روزنامه‌نگاری بی‌طرف و مستقل شده است. هرچند در همه عرصه‌ها و مشاغل، اخلاق جزء ارکان و قلمروهای اصلی فعالیت‌های حرفه‌ای است، اما این مهم در عرصه روزنامه‌نگاری دوچندان می‌شود؛ چرا که یک روزنامه‌نگار متعلق به خودش نیست و وظیفه اطلاع‌رسانی را در یک جامعه برعهده دارد. فعالیت حرفه‌ای او با افکار عمومی ارتباط مستقیم دارد؛ کم‌ترین بداخلاقی در فعالیت رسانه‌ای و یا عدم پاسداشت اخلاق از سوی او یا عدم پایبندی به اخلاق عمومی موجب خدشه‌دار شدن افکار عمومی خواهد شد (بروجردی علوی و مهدیه شگری، ۱۳۹۶: ۶). و منظور از اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری این است که روزنامه‌ها در جست‌وجو، کسب و انتشار اخبار و اطلاعات باید طوری عمل کنند که شرافت، اعتبار و حیثیت حرفه‌ای آنها مورد انتقاد و سوال قرار نگیرد (فرقانی، ۱۳۸۳: ۱۵۷). اخلاق روزنامه‌نگاری، حیطة بسیار وسیعی را دربر می‌گیرد. این حیطة می‌تواند مواردی چون عدم دریافت کارت هدیه، تلاش برای رساندن اطلاعات صحیح به مخاطبان، افشا نکردن و مباحثی این چنینی» باشد (بروجردی علوی و مهدیه شگری، ۱۳۹۶: ۷).

اما اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری، باید توسط خود روزنامه‌نگاران (عمدتاً انجمن‌های صنفی و شوراهای مطبوعاتی) در قالب منشورها و میثاق‌های اخلاقی باید ایجاد شوند. منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری، میثاقی است که با ایجاد چارچوب اخلاقی برای خبرنگاران، از سوی روزنامه‌نگاران باتجربه، باسواد و مسئول و متفکران ارتباطات در یک کشور و یا منطقه و جهان، شکل می‌گیرد. برای اصطلاح «منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری» عبارت‌های اصولنامه‌ی اخلاقی روزنامه‌نگاری، میثاق اخلاقی روزنامه‌نگاری، مرامنامه اخلاقی روزنامه‌نگار و... نیز به‌کار برده می‌شوند. اصول اخلاق حرفه‌ای، رفتار رسانه‌ای و قابل قبول در برابر مردم را تا حدودی مشخص می‌کند و اگر تجاوزی به حریم خصوصی شان صورت گیرد، آن‌را قابل تشخیص می‌سازد (بروجردی علوی و مهدیه شگری، ۱۳۹۶: ۸). اما با توجه به اصول و ارزش‌های مشترک انسانی، سازمان‌های بین‌المللی روزنامه‌نگاری در سطح جهان سازوکارهای برای خودتنظیمی روزنامه‌نگاری نیز در نظر گرفته‌اند که به آن عموماً «اصولنامه‌های بین‌المللی روزنامه‌نگاری» یاد می‌شود. البته شاه بیت آن، تعهد عملی به این اصول، پذیرش کثرت‌گرایی و نیاز به تساهل، مباحثه دموکراتیک و حل مناقشات، (فرقانی، ۱۳۸۱: ۳۴) گفته شده است تا با اجرای این نکات مطبوعات بتوانند «جهاد مقدسی را برای تفکیک راست از دروغ، در دنیای که پر از فساد و دروغ و اشتباه است، آغاز و دنبال کنند» (دفلور، ۱۳۸۳: ۶۸۲). سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای حرفه‌ای روزنامه‌نگاران، که در مجموع نمایندگی ۴۰۰'۰۰۰ روزنامه‌نگار شاغل در سراسر جهان را بر عهده دارند، از سال ۱۹۷۸ تاکنون نشست‌های مشورتی را تحت نظارت یونسکو برگزار کرده‌اند (University of Tampere, n.d).

¹ Journalistic Ethics

دومین نشست مشورتی (مکزیکوسیتی^۱، ۱۹۸۰) حمایت خود را از «اعلامیه یونسکو درباره اصول بنیادین مربوط به نقش رسانه‌های جمعی در تقویت صلح و تفاهم بین‌المللی، ترویج حقوق بشر و مقابله با نژادپرستی، آپارتاید و تحریک به جنگ» اعلام کرد. افزون بر این، این نشست «اعلامیه مکزیک» را با مجموعه‌ای از اصولی به تصویب رساند که بیانگر نقاط مشترک کدهای اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری ملی و منطقه‌ای موجود، و نیز مقررات مرتبط مندرج در اسناد گوناگون بین‌المللی دارای ماهیت حقوقی است. چهارمین نشست مشورتی (پراگ^۲ و پاریس^۳، ۱۹۸۳) به ارزش پایدار اعلامیه یونسکو اشاره کرد که در آن از جمله تصریح شده است: «اعمال آزادی عقیده، بیان و اطلاع‌رسانی، که به‌عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از حقوق بشر و آزادی‌های بنیادین به رسمیت شناخته شده است، عامل حیاتی در تقویت صلح و تفاهم بین‌المللی است.» افزون بر این، این نشست نقش مهم اطلاعات و ارتباطات را در جهان معاصر، هم در عرصه‌های ملی و هم بین‌المللی، به رسمیت شناخت؛ نقشی که با مسئولیت اجتماعی فزاینده‌ای برای رسانه‌های جمعی و روزنامه‌نگاران همراه است.

سرانجام در پایان نشست پاریس (۲۰ نوامبر ۱۹۸۳) با حضور سازمان بین‌المللی روزنامه‌نگاران^۴، فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران^۵، اتحادیه بین‌المللی کاتولیک مطبوعات^۶، فدراسیون روزنامه‌نگاران آمریکای لاتین^۷، فدراسیون کارگران مطبوعات آمریکای لاتین^۸، فدراسیون روزنامه‌نگاران عرب^۹، اتحادیه روزنامه‌نگاران آفریقا^{۱۰} و کنفدراسیون روزنامه‌نگاران آسه‌آن^{۱۱} سندی را تصویب کردند که به «اصول‌نامه بین‌المللی اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری^{۱۲} مشهور است. این سند حاوی ده اصل مهم برای روزنامه‌نگاران در سطح جهان و بدون شک سرلوحه کار جریان تهیه، تولید و توزیع اخبار در همه رسانه‌ها در سراسر جهان است. اما این سند از یک‌طرف یکی از عناصر اصلی معیاری‌سازی ارتباطات در سطح جهان است و از سوی دیگر، خودش پیامی است زمینه‌مند و معنامند که در زمینه خاص فرهنگی و جهانی شکل گرفته است. این جاست که اهمیت تحلیل این کدهای اخلاقی به‌عنوان یک پیام یا یکی از عناصر مهم روزنامه‌نگاری برجسته می‌شود.

شیوه‌های متفاوت و گوناگونی برای تحلیل و تفسیر پیام در دنیای امروز از سوی نویسندگان و پژوهشگران مطرح شده است که یکی از آن‌ها هرمنوتیک است. هرمنوتیک برخلاف رویکرد متعارف، ارتباط را امری متفاوت از صرف انتقال پیام می‌داند و بر نقش محوری تفسیر موقعیتی و فرهنگ تأکید می‌کند (Bitrus, 2025). در هرمنوتیک، درک به‌عنوان هدف و نتیجه فعالیت روزنامه‌نگاری، مستلزم گنجاندن توضیح و تفسیر در مجموعه عملکردهای روزنامه‌نگاری است. ساختار، فرم و کارآمدی روزنامه‌نگاری هم به عوامل محیط اجتماعی-سیاسی فعالیت رسانه‌ها و هم به انتخاب ذهن نویسنده بستگی دارد (Blokhin & Ilchenko, 2015). از سوی دیگر، ارتباطات نمی‌تواند از نظر اخلاقی خنثا باشد اما برخی عناصر هرمنوتیکی نه تنها ارتباط را ممکن می‌سازند بلکه آن را از نظر اخلاقی پاسخگو می‌کنند (Michel, 2009). این در حالی است که تحت تاثیر فشارهای سیاسی و اقتصادی جهانی، حرفه‌ای‌گرایی در روزنامه‌نگاری نیز در حال تحول است و با حضور شبکه‌های اجتماعی و موجودیت منابع و منافع قدرت، اعتماد به رسانه‌ها خصوصاً از نظر بیطرفی،

¹ Mexico City

² Prague

³ Paris

⁴ IOJ

⁵ IFJ

⁶ UCIP

⁷ FELAP

⁸ FELATRAP

⁹ FAJ

¹⁰ UAJ

¹¹ CAJ

¹² International Principles of Professional Ethics in Journalism

نسبتاً کمتر شده است. و اکنون زمان آن رسیده است که برای هدایت اخلاقی، به رویکرد هرمنوتیکی که از جستجوی معنای مشترک سرچشمه می‌گیرد، رجوع شود و چون «اخلاق هرمنوتیکی قوی» می‌تواند به افزایش خودبازاندیشی کمک کند (Fawkes, 2012). با توصیف که صورت گرفت، جای خالی تحلیل و تفسیر هرمنوتیکی کدهای اخلاقی جهانی روزنامه‌نگاری به‌عنوان دستورکار بین‌المللی این حرفه همچنان خالی است و این مقاله می‌کوشد سند مذکور را از زاویه‌ی تازه‌ای مورد تحلیل و تفسیر قرار دهد و آن به‌کارگیری روش هرمنوتیک فلسفی گادامر است.

اهداف تحقیق

هدف اصلی پژوهش، شناسایی افق‌های تاریخی، زبانی و زمینه‌ای کدهای بین‌المللی اخلاق روزنامه‌نگاری براساس هرمنوتیک گادامر است.

سؤال‌های پژوهش

پرسش اصلی تحقیق این است که کدهای بین‌المللی اخلاق روزنامه‌نگاری از منظر افق تاریخی، زبانی و زمینه‌ای چه جایگاه در مدل هرمنوتیک گادامر دارد؟

پرسش دیگر پژوهش این است که امتزاج افق‌ها در کدهای فوق در کدام عناصر و زمینه‌ها بیشتر امکان‌پذیر است؟

ادبیات و مبانی نظری

اخلاق

اخلاق مجموعه عادت‌ها و رفتارهای فرهنگی پذیرفته شده میان مردم یک جامعه؛ وضع روحی و رفتاری شخص؛ خوی‌های پسندیده؛ رفتار شایسته و پسندیده؛ (فلسفه) شناخت و بررسی ارزش‌هایی مانند خوبی، بدی، حق و وظیفه طبیعت باطنی، سرشت درونی و نیز به‌عنوان یکی از شعبه‌های حکمت عملی خوانده شده است (انوری، ۱۳۸۱: ۲۹۱) تعریف شده است.

یکی از برجسته‌ترین وجوه و کارکرد اخلاق، نظم‌بخشی آن به جامعه، بدون استفاده از ابزار قدرت است. چرا که «اخلاق عکس‌العملی است نسبت به مشکل همکاری در میان افراد یا گروه‌های رقیب، و هدفش فرونشاندن نزاع‌هایی است که ممکن است در ظروف اجتماعی رخ می‌دهد» (خرمشاهی، ۱۳۷۴: ۶). از این‌رو، اخلاقیات معمولاً نمی‌پرسد که چگونه باید بهتر زندگی کرد، بلکه می‌پرسد که ما چگونه اخلاقی زندگی کنیم.

علمای ارتباطات، فلسفه اخلاق را به سه شاخه تقسیم می‌کنند. این سه شاخه عبارت از فرا اخلاق، اخلاق هنجاری و اخلاق کاربردی است. «فلسفه اخلاق به پرسش‌هایی در باره معنای مفاهیم اخلاقی مانند خوبی و بدی می‌پردازد و این‌که آیا اصول اخلاقی واحد است یا نه. اما اخلاق هنجاری و کاربردی طبیعتاً در دوایر مختلف جامعه بروز و ظهور خاص‌گرایانه‌تری دارند.» (خانیک‌ی، ۱۳۸۸: ۸۱).

در حوزه رسانه‌ها، تأثیرگذاری باورهای فلسفی متفکران در طول تاریخ، توانسته است راهگشای عملکرد اخلاقی و یا غیر اخلاقی برای روزنامه‌نگاران باشد.

«موقعیت‌گرایان»^۱ معتقدند مهم آن‌چیزی است که روزنامه‌نگار میل دارد در یک لحظه خاص انجام دهد؛ ماکیاول‌گراها، که رفتار غیر اخلاقی را در موارد خاصی به شرط آن‌که به‌ندرت و مخفیانه صورت گیرد، مجاز می‌دانند؛ غایت‌گراها^۲، پیامدها را تنها عوامل تعیین‌کننده در اخلاقی بودن خبرنگار می‌دانند و به‌حاصل عمل بی‌توجه اند؛ لذت‌گراها^۳ اعتقاد دارند یک عمل صحیح روزنامه‌نگاری، عملی است که در خدمت منافع افراد بیشتری باشد؛ خودگراها^۴ اعتقاد دارند یک عمل صحیح روزنامه‌نگاری، عملی است که برای خود آنها لذت‌بخش و مطلوب باشد؛ و گروه‌های دیگر که به نظر آنها، با وضع قوانین فراگیر در مورد اخلاقیات روزنامه‌نگاری، رویکرد خبرنگاران به اخلاق خبرنگاری یک رویکرد واحد و از نظر قانونی ممکن خواهد بود: یعنی رویکرد فرضیه‌گرایان. از نظر فرضیه‌گراها، خبرنگاران باید از قانون اطاعت کنند؛ صرف نظر از این که با اطاعت از آن، چه اتفاقی برای مردم خواهد افتاد (کاسوما، ۱۳۷۵: ۳۸).

اخلاق رسانه‌ای

اخلاق رسانه‌ای، شاخه‌ای از اخلاق حرفه‌ای است که در سال‌های دهه ۱۹۸۰ رشد کرد. «مقصود از اخلاق رسانه‌ها مجموعه قواعدی است که باید دست‌اندرکاران رسانه‌ها داوطلبانه و براساس ندای وجدان و فطرت خویش در انجام کار حرفه‌ای رعایت کنند؛ بدون آن‌که الزام خارجی داشته باشند یا در صورت تخلف دچار مجازات قانونی شوند (اسماعیلی، ۱۳۸۵: ۶).

اخلاق رسانه‌ای، چتر بزرگی است که اخلاق روزنامه‌نگاری در درون آن جا می‌گیرد و «به‌عنوان یک زیرمجموعه از اخلاق عملی یا حرفه‌ای، از ترکیب توصیف و تئوری تشکیل شده است. ... البته حفظ اهمیت اصول و تئوری اخلاق رسانه‌ای، به‌طور منطقی دو روی یک سکه اند (کریستیانز، ۱۳۷۵: ۳۰). و به دلیل سهولت استفاده از آن، می‌تواند «به سه شاخه اصلی تقسیم شود: گزارش‌های خبری، خدمات و تولیدات و تفریحات و سرگرمی‌ها» (کریستیانز، ۱۳۷۵: ۳۰).

به باور کریستیانز^۵، از ترکیب منافع کارهای مربوط به رسانه‌ها، پنج مسئله اصلی در عرصه اخلاق رسانه‌ای از اهمیت ویژه برخوردار است. این پنج دستور کار، عبارت‌اند از: رازداری و رعایت حریم خصوصی افراد، گفتن حقیقت، انتفاع، خشونت و مشارکت دموکراتیک که هرکدام در سطوح مشخصی از فعالیت رسانه‌ای ظاهر می‌شوند.

بیشتر موارد اخلاق رسانه‌ای شامل رخدادهای یا تصمیم‌هایی می‌شود که در آن‌ها دو یا چند ارزش کلی اخلاقی در برابر هم قرار می‌گیرند و کنشگر رسانه‌ای باید در تصمیمی خاص و بر اساس یک الگوی منطقی و عقلانی، به یکی از آن ارزش‌ها اولویت بدهد. این‌گونه مسائل در زندگی واقعی، مباحث اخلاق کاربردی را در حوزه رسانه‌ها تشکیل می‌دهند (خانیکی، ۱۳۸۸: ۸۲).

1. situationists

2 teleologists

3 Hedonist

4 egoists

5 Crestians

رعایت اصول اخلاق حرفه‌ای، روزنامه‌نگاران را از این انتقاد مبرا می‌سازد که از رعایت منافع عمومی خودداری کنند و حقایق را مخدوش و وارونه جلوه دهند. احترام به اخلاق حرفه‌ای به معنای پذیرش این نکته است که رسانه‌ها تنها منافع خود را در نظر نمی‌گیرند و برای آنها منافع اجتماعی بر منافع یک رسانه خاص اولویت دارد.» (دفلور، ۱۳۸۳: ۶۸۲).

درواقع این اهمیت اخلاق در روزنامه‌نگاری است که «روزنامه‌نگار حتی در نوشتن یک خبر چندخطی هم باید بسیاری از مسائل را، از خواست مردم تا سیاست‌های دولت، در نظر بگیرد و در این راه به راحتی ممکن است به اشتباه یا سو استفاده کشیده شود. بنابراین، همیشه باید اخلاق را هم پیش چشم داشته باشد. برای بسیاری از روزنامه‌نگاران، بعد اخلاقی و حرفه‌ای روزنامه‌نگاری، اهمیت ویژه‌ای دارد؛ چون علت اصلی روی آوردن آنها به این حرفه در واقع همین بعد اخلاقی و علاقمندی به تشریح نابرابری‌های موجود در اجتماع، ایجاد ارتباط بین مردم و شکل دادن به جامعه بوده است.» (کواچ، ۱۳۸۵: ۲۷۵-۲۷۶). با این همه، اخلاق روزنامه‌نگاری نوعی مسئولیت و صداقت را در ذهن روزنامه‌نگار نیز ایجاد می‌کند و «روزنامه‌نگاران با واقعیت‌های روز که در دایره توجه افکار عمومی قرار دارند، ارتباط مستقیم دارند. همچنین مبانی اخلاق حرفه روزنامه‌نگاری، روزنامه‌نگاران را در بازتاب صادقانه وقایع مسئول، می‌داند. به بیان دیگر، ارزش اخلاقی حاکم بر این حرفه، از روزنامه‌نگاران می‌خواهد به پاس اعتماد افکار عمومی به آنها وفادار بمانند.

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری

منشور اخلاق حرفه‌ای، «شامل مجموعه ارزش‌هایی است که نسبت به دیگر ارزش‌ها برای سازمان دارای اولویت بیشتری بوده و باید از سوی کارکنان و مدیران پیروی شوند» (الوانی و رحمتی، ۱۳۸۵: ۵۵). به بیان دیگر، منشور اخلاقی بیانیه‌ای حاوی خط مشی‌ها، اصول و مقررات است که رفتارها را در یک محیط حرفه‌ای هدایت می‌کند. و این خط مشی‌ها، کدهای اخلاقی هستند که از سوی افراد مسئول و متخصص یک نهاد تهیه و تدوین می‌شود و توسط کارمندان آن به معرض اجرا قرار می‌گیرد.

درواقع «کدهای اخلاقی برای افراد «بد» ترتیب نمی‌شوند، بلکه برای کسانی ایجاد می‌شوند که می‌خواهند اخلاق‌مدارانه عمل کنند» (Gilman, 2005: 6). این کدها اصولی را تنظیم می‌کنند که روزنامه‌نگاران با توافق با ضمیر اخلاقی شان، طوری که کارشان را انجام می‌دهند، به آن پایدار می‌مانند. ... بخاطریکه کدها تمایل به سوی خودتنظیمی را ثابت می‌کنند، آنها سلاح تأثیرگذاری در مقابل تهدید ناشی از مداخله‌های دولتی است (Campo&Segado-Boj, 2015: 3-4).

نکته قابل توجه این که «قواعد اصول اخلاق حرفه‌ای رسانه‌ای توسط گروه شغلی تصویب می‌شوند و معمولاً از طریق نظارت‌های اجتماعی رسمی یا غیر رسمی گروه به اجرا در می‌آیند. قواعد از میان ایده‌آلهای گسترده هنجاری و فرهنگی از هنجارهای سرنوشت‌ساز خاص یک حرفه برگرفته می‌شوند، و محتوای این قواعد ممکن است از آداب نسبتاً پیش پاافتاده (از نظر ناظر بیرونی) گرفته تا ارزشهای اخلاقی عمومی انسانی اعمال شده در شرایط یک صنف خاص رسانه‌ای را شامل می‌شود» (وایت، ۱۳۸۵: ۱۴۲).

با این وجود، مهمترین کارکرد منشور اخلاق روزنامه‌نگاری، تعیین بایدها و نبایدها در عرصه مطبوعات برای خبرنگاران است. یعنی یک منشور اخلاقی روزنامه‌نگاری تعیین می‌کند که یک خبرنگار به نشر چه مواردی مبادرت ورزد و از انتشار کدام نوع مطالب خودداری کند. به باور مهدی فرقانی، منشور خلاق روزنامه‌نگاری برای سه گروه مفید است: «یکی مخاطبان روزنامه‌نگاری که قید

و بندهای اخلاقی برای آن‌ها متضمن حقیقت‌گویی، درستی و راست‌گویی است؛ چرا که اجازه نمی‌دهند مخاطب مورد دستکاری قرار گیرد؛ دوم منابع خبری و اطلاعاتی که می‌توانند از سنت روزنامه‌نگاری عدم ذکر منابع محرمانه سود برده و در خبر مسکوت بمانند و در عین حال اطمینان یابند که رسانه‌ها جز حقیقت منتشر نمی‌کنند و بالاخره مردم به‌طور کلی از این اصول بهره‌مند می‌شوند، زیرا به کمک آن‌ها می‌توانند دریابند که چه اطلاعاتی قابل قبول اند و کدام نیستند (فرقانی، ۱۳۸۳: ۲۷۴).

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری، همانند سایر میثاق‌های حرفه‌ای در سازمان‌های گوناگون، دارای عناصر، موازین و معیارهایی است. به‌طوری کلی احترام به منافع ملی و رعایت عفت عمومی، پرهیز از ورود به حریم خصوصی دیگران، حفظ توازن و پرهیز از جانب‌داری، عدم توهین به قومیت‌ها، ذکر منبع تولیدکننده خبر، رعایت خط قرمزها، پرهیز از دروغ‌گویی و بزرگ‌نمایی، رعایت بی‌طرفی و دقت در انتخاب واژه‌ها و تصاویر از نکات اخلاقی است که عناصر یک منشور اخلاق حرفه‌ای را تشکیل می‌دهند. در نخستین نگاه به‌نظر می‌رسد که شباهت قابل توجهی در محتوای بسیاری از قواعد اصول اخلاقی رسانه‌ها یا نحله‌های فکری مرتبط با اصول اخلاقی در بخش‌های گوناگون جهان وجود دارد. باروسو چهار نکته موجود در اغلب قواعد اصول اخلاقی رسانه‌ها را چنین متذکر می‌شود:

۱- اصول کلی اخلاقیات بشری اعمال شده در رسانه‌ها نظیر صداقت، انصاف، خدمت به مصلحت عمومی، احترام به رازهای حرفه‌ای و غیره.

۲- احترام به حقوق اولیه بشری نظیر پرهیز از افترا، احترام به زندگی خصوصی افراد، دفاع از آزادی اطلاعات و آزادی اندیشه روزنامه‌نگاران، حق برخورداری روزنامه‌نگاران از دستمزد مناسب و یغره

۳- اخلاق‌شناسی خاص یک رسانه و حرفه (شرافت روزنامه‌نگار نظیر امتناع از دریافت رشوه، بهره‌گیری از ابزارهای صرفاً درست و صادقانه برای کسب اطلاعات، همبستگی صنفی خبرنگاران و غیره.

۴- وظایف بنگاه‌های رسانه‌ای - جنبه‌ای که اغلب در قواعد به آن توجه می‌شود مانند حق پاسخگویی، مسئولیت اجتماعی، پرهیز از هرزه‌نگاری همراه با تصاویر مستهجن و غیره. (وایت، ۱۳۸۵: ۱۴۰-۱۴۱)

در عین حال برخی از معیارهای اخلاقی روزنامه‌نگاری، در همه جای دنیا مورد قبول نیستند. بعضی از متفکران ادعا می‌کنند که فقدان توافق جهانی بر سر هنجارهای اخلاقی از مشخصه‌های روزنامه‌نگاری هست. در حقیقت نبود توافق جهانی بر سر موازین حرفه‌ای، باعث می‌شود که کشورها مبتنی بر هنجارهای ملی، دغدغه‌های اجتماعی و موقعیت خاص که دارند، منشور اخلاقی حرفه‌ای با موازین منحصر به‌فردی را شکل دهند.

روش تحقیق

این تحقیق با استفاده از روش کیفی و بهره‌گیری از رویکرد هرمنوتیک فلسفی انجام شده است. هرمنوتیک^۱ مطالعه‌ی تأویل متون نوشتاری، گفتاری، پیام‌ها، نشانه‌ها، کنش‌ها، رویدادها، خواست‌ها و حالت‌ها (اشراق، ۱۳۹۱: ۱۵) و به عبارتی، هنر تفسیر است (Abulad, 2008) در حقیقت بحث اصلی هرمنوتیک این است که فرایند فهمیدن چگونه

^۱. Hermeneutics

صورت می‌گیرد و معنا چگونه از شخصی به شخص دیگر انتقال می‌یابد. در قرون وسطی، هرمنوتیک به معنای «هنر تفسیر و تأویل کتاب مقدس» به کار می‌رفته. دانه‌اور در کتاب خود موسوم به هرمنوتیک قدسی در سال ۱۶۵۴ میلادی جز اولین کسانی است که واژه هرمنوتیک را در این معنا استعمال کرده است. (۹) سپس هرمنوتیک جدید توسط فردریش شلایرماخر^۱ (۱۷۶۸) تدوین و صورت‌بندی شد (۱۰) او هرمنوتیک را به عنوان «روشی برای تفسیر متون و راهکاری برای پرهیز از سو فهم» تعریف می‌کرد (۱۱). با ظهور مارتین هایدگر^۲ (۱۹۷۶-۱۸۸۹) این دانش وارد مرحله نوین شد و علم که ماهیت و چیستی و فهم و شرایط و حصول فهم را تبیین می‌کند، از نظر وی تعبیر شد ۱۳. اما هرمنوتیک در عصر گادامر^۳ ۲۰۰۲-۱۹۰۱ وارد جدیدترین رویکرد خود شد. هرمنوتیک فلسفی گادامری متن را پدیده‌ای تاریخی و معنامند می‌داند و به این دانشمند از تحلیل فلسفی هایدگر نسبت به ماهیت فهم و ساختار وجودی آن الهام گرفته است. او استدلال کرد که جهان خود به واسطه زبان ارائه می‌شود یا تابع زبان است (Davies, 2009). در هرمنوتیک فلسفی پرسش آن نیست که ما در عمل فهم چه می‌کنیم، بلکه پرسش این است که در واقعه فهم در ورای خواست و فعل ما چه رخ می‌دهد، منطقی و عوامل موثر در تحقق این رخداد چیست؟ به همین دلیل، هرمنوتیک فلسفی هستی‌شناسیک است نه روش‌شناسیک (اشراق، ۱۳۹۱؛ Gadamer, 1977:197).

به این خاطر هدف این تحقیق ارزیابی یا داوری ارزشی اصول بین‌المللی اخلاق روزنامه‌نگاری نیست، بلکه با تکیه بر دیدگاه‌های گادامر مطالعه و فهم چگونگی تولید معنا، عوامل موثر، هستی و تارپود منطق درونی اخلاق روزنامه‌نگاری در سطح جهان می‌باشد.

جامعه تحقیق

داده‌های اصلی این تحقیق شامل متن کامل اصول بین‌المللی اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری است که توسط سازمان‌های جهانی خبرنگاری پس از چندین نشست در سال ۱۹۸۳ در پاریس به تصویب رسید. این اصول بین‌المللی جامع‌ترین منشور اخلاق روزنامه‌نگاری است که توسط ژورنالیستان آزاد و مستقل در یک کنگره جهانی تصویب شد و شامل ۱۰ ماده می‌باشد.

واحد تحلیل

واحد تحلیل در این پژوهش ماده‌های ۱۰ گانه این منشور اخلاق روزنامه‌نگاری جهانی می‌باشد. مهم‌ترین واحدها عبارت‌اند از بیطرفی، استقلال، شرافت حرفه‌ای، توازن، صلح، صحت و حقیقت هستند که به‌طور واضح و صریح در متن اصول نامه آورده شده است.

1. Friedrich Schleiermacher (1768–1834)

2. Martin Heidegger (1889–1976)

3. Hans-Georg Gadamer (1900–2002)

روش جمع‌آوری، تجزیه و تحلیل اطلاعات

اطلاعات موجود از منابع مختلف به‌دست آمد. بخش ادبیات و مبانی نظری تحقیق از مقالات علمی و کتاب‌ها و آثار علمی تهیه شد و بخش روش تحقیق و جامعه آماری (منشور جهانی) از وبسایت دانشگاه تامپره^۱ استخراج و به زبان فارسی ترجمه شد. مواد ده‌گانه گانه سند مذکور با استفاده از تحلیل هرمنوتیکی گادامری در چهار مرحله اساسی مورد تحلیل صورت گرفت. در مرحله نخست، مواد منشور اخلاق حرفه ای روزنامه‌نگاری به‌صورت توصیفی و براساس معنای صریح متن ارائه شد. در مرحله دوم، معانی و مفاهیم هر ماده از نظر معناشناختی تحلیل شدند و نسبت مفاهیم کلیدی با روندهای روزنامه‌نگاری امروزی مطالعه گردید. در مرحله سوم، افق‌های معنایی یا امتزاج افق‌ها در پیوند به مواد منشور تحلیل گردید و به این مسأله توجه شد که این منشور چه معنایی را از مفاهیم روزنامه‌نگاری و حوزه‌های مرتبط ارائه می‌کند. در مرحله چهارم، به نکات توجه شد که چه موارد و عناصری در منشور مسکوت مانده و در سایه قرار گرفته است.

حجم نمونه

در این تحقیق به‌طور هدفمند، یک نمونه از میان جامعه آماری استفاده و استخراج شده است. این نمونه، اصول بین‌المللی اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری سال ۱۹۸۳ پاریس است. در زیر این اصول را می‌خوانیم، سپس به تحلیل و توضیح آن می‌پردازیم.

اصل اول: حق مردم برای دسترسی به اطلاعات درست

مردم و افراد حق دارند از طریق اطلاعات دقیق و جامع، تصویری عینی از واقعیت به دست آورند و همچنین از راه رسانه‌های گوناگون فرهنگ و ارتباطات، آزادانه خود را بیان کنند.

اصل دوم: تعهد روزنامه‌نگار به واقعیت عینی

مهم‌ترین وظیفه روزنامه‌نگار، خدمت به حق مردم برای دسترسی به اطلاعات درست و اصیل از طریق تعهد صادقانه به واقعیت عینی است؛ به‌گونه‌ای که واقعیت‌ها با دقت و وجدان حرفه‌ای، در بافت و زمینه مناسب خود گزارش شوند، پیوندهای اساسی آن‌ها نشان داده شود و از ایجاد تحریف پرهیز گردد، همراه با به‌کارگیری شایسته توان خلاقه روزنامه‌نگار، تا مواد لازم در اختیار افکار عمومی قرار گیرد و شکل‌گیری تصویری دقیق و جامع از جهان تسهیل شود؛ تصویری که در آن منشأ، ماهیت و جوهر رویدادها، فرایندها و وضعیت‌ها تا حد امکان به‌طور عینی درک گردد.

اصل سوم: مسئولیت اجتماعی روزنامه‌نگار

اطلاعات در روزنامه‌نگاری به‌عنوان یک خیر اجتماعی درک می‌شود و نه یک کالا؛ بدین معنا که روزنامه‌نگار در قبال اطلاعاتی که منتقل می‌کند مسئولیت مشترک دارد و بنابراین نه تنها در برابر کسانی که رسانه را کنترل می‌کنند، بلکه در نهایت در برابر عموم مردم، از جمله منافع اجتماعی گوناگون، پاسخگو است. مسئولیت اجتماعی روزنامه‌نگار اقتضا می‌کند که او در همه شرایط مطابق با وجدان اخلاقی شخصی خود عمل کند.

¹. Tampere University

اصل چهارم: سلامت و یکپارچگی حرفه‌ای روزنامه‌نگار

نقش اجتماعی روزنامه‌نگار ایجاب می‌کند که حرفه، استانداردهای بالای سلامت و یکپارچگی را حفظ کند؛ از جمله حق روزنامه‌نگار برای خودداری از انجام کاری برخلاف اعتقاد خود یا افشای منابع اطلاعاتی، و نیز حق مشارکت در فرایند تصمیم‌گیری رسانه‌ای که در آن اشتغال دارد. سلامت حرفه‌ای اجازه نمی‌دهد روزنامه‌نگار هیچ‌گونه رشوه‌ای را بپذیرد یا منافع خصوصی مغایر با منافع عمومی را ترویج کند. همچنین، احترام به مالکیت فکری و به‌ویژه پرهیز از سرقت ادبی، بخشی از اخلاق حرفه‌ای به شمار می‌آید.

اصل پنجم: دسترسی و مشارکت عمومی

ماهیت حرفه ایجاب می‌کند که روزنامه‌نگار دسترسی عموم به اطلاعات و مشارکت مردم در رسانه‌ها را ترویج کند؛ از جمله حق اصلاح یا تصحیح و حق پاسخ‌گویی.

اصل ششم: احترام به حریم خصوصی و کرامت انسانی

بخشی جدایی‌ناپذیر از استانداردهای حرفه‌ای روزنامه‌نگاران، احترام به حق فرد بر حریم خصوصی و کرامت انسانی است؛ مطابق با مقررات حقوق بین‌الملل و حقوق ملی درباره حمایت از حقوق و حیثیت دیگران، که افترا، تهمت، بدگویی و هتک حیثیت را ممنوع می‌کند.

اصل هفتم: احترام به منافع عمومی

استانداردهای حرفه‌ای روزنامه‌نگار اقتضا می‌کند که به جامعه ملی، نهادهای دموکراتیک آن و اخلاق عمومی احترام شایسته گذاشته شود.

اصل هشتم: احترام به ارزش‌های جهان‌شمول و تنوع فرهنگ‌ها

روزنامه‌نگار واقعی از ارزش‌های جهان‌شمول انسان‌گرایی، به‌ویژه صلح، دموکراسی، حقوق بشر، پیشرفت اجتماعی و رهایی ملی دفاع می‌کند، در حالی که به ویژگی متمایز، ارزش و کرامت هر فرهنگ، و نیز حق هر ملت برای انتخاب و توسعه آزادانه نظام‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی خود احترام می‌گذارد. بدین‌سان، روزنامه‌نگار به‌طور فعال در دگرگونی اجتماعی به‌سوی بهبود دموکراتیک جامعه مشارکت می‌کند و از طریق گفت‌وگو به ایجاد فضایی از اعتماد در روابط بین‌المللی، مساعد برای صلح و عدالت در همه‌جا، تنش‌زدایی، خلع سلاح و توسعه ملی کمک می‌کند. آگاهی روزنامه‌نگار از مقررات مرتبط مندرج در کنوانسیون‌ها، اعلامیه‌ها و قطعنامه‌های بین‌المللی، بخشی از اخلاق حرفه‌ای محسوب می‌شود.

اصل نهم: حذف جنگ و دیگر شرور بزرگ پیش‌روی بشریت

تعهد اخلاقی به ارزش‌های جهان‌شمول انسان‌گرایی، از روزنامه‌نگار می‌خواهد که از هرگونه توجیه یا تحریک به جنگ‌های تجاوزکارانه و مسابقه تسلیحاتی، به‌ویژه در زمینه سلاح‌های هسته‌ای، و همه اشکال دیگر خشونت، نفرت یا تبعیض—به‌ویژه نژادپرستی و آپارتاید، سرکوب توسط رژیم‌های استبدادی، استعمار و نواستعمار—و نیز دیگر شرور بزرگی که بشریت را رنج می‌دهد، مانند فقر، سوءتغذیه و بیماری‌ها، پرهیز کند. بدین‌وسیله، روزنامه‌نگار می‌تواند به از میان برداشتن جهل و سوءتفاهم میان ملت‌ها کمک کند، شهروندان یک کشور را نسبت به نیازها و خواست‌های دیگران حساس سازد، و احترام به حقوق و کرامت همه کشورها، همه ملت‌ها و همه افراد را بدون تمایز از حیث نژاد، جنس، زبان، ملیت، دین یا باور فلسفی تضمین کند.

اصل دهم: ترویج نظم نوین جهانیِ اطلاعات و ارتباطات

روزنامه‌نگار در جهان معاصر در چارچوب حرکتی به‌سوی روابط نوین بین‌المللی به‌طور عام، و نظم نوین اطلاعاتی به‌طور خاص، فعالیت می‌کند. این نظم نوین که به‌عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از نظم نوین اقتصادی بین‌المللی درک می‌شود، با هدف استعمارزدایی و دموکراتیزه‌کردن اطلاعات و ارتباطات، در سطح ملی و بین‌المللی، بر پایه همزیستی مسالمت‌آمیز میان ملت‌ها و با احترام کامل به هویت فرهنگی آن‌ها شکل گرفته است. روزنامه‌نگار تعهد ویژه‌ای دارد که فرایند دموکراتیزه‌کردن روابط بین‌المللی در حوزه اطلاعات را ترویج کند، به‌ویژه از طریق پاسداری و تقویت روابط صلح‌آمیز و دوستانه میان دولت‌ها و ملت‌ها.

یافته‌های پژوهش

مطابق به جدول شماره ۱ اصول ده‌گانه‌ای روزنامه‌نگاری جهانی با استفاده از مدل هرمنوتیکال گادامر در چهار مرحله تفسیر و تحلیل شده است. این چهار مرحله در قالب یک جدول کوتاه در چهارستون طرح‌ریزی شده است. در ستون اول، فهرست کدهای اخلاقی همان‌طور که در اسناد ذکر شده، آورده شده است. در ستون دوم کدهای مذکور همان‌گونه که است، توصیف شده است. در ستون سوم، کدهای مذکور از نظر معنایی تحلیل و تفسیر شده است و در ستون چهارم، کدهای اخلاقی مذکور از نظر تاریخی، زبانی، اجتماعی، مخاطبان و همچنین روزنامه‌نگاران با تأکید بر امتزاج افق‌ها، تحلیل شده است.

جدول شماره (۱): تحلیل چهارسطحی کدهای بین‌المللی اخلاق روزنامه‌نگاری با تکیه بر هرمنوتیک گادامر

ستون اول	ستون دوم	ستون سوم	ستون چهارم
اصول اولیه	توصیف کدهای اخلاقی	تحلیل معناشناختی	تحلیل افق‌ها
حق مردم به دسترسی به اطلاعات درست	این اصل به درستی و صحت اخبار اخبار تأکید دارد.	این اصل به دسترسی اطلاعات درست و صحیح تأکید دارد. براین اساس، روزنامه‌نگار باید به اصل صحت در تهیه و انتشار اخبار مبادرت ورزد و از نشر مطالب دروغ و و خلاف حقیقت دوری کند و اطلاعات روزنامه‌نگار باید دقیق و از نظر اجتماعی جامع و کامل باشد.	براساس دیدگاه گادامر، در «اصل دسترسی به اطلاعات» سه افق را می‌توان واضح‌تر شناسایی کرد. یکی افق تاریخی یا زمانه شکل‌گیری رویداد که آن را می‌توان بافت اجتماعی و تاریخی هم یادآور شد. یعنی رویداد در یک بستر اجتماعی و فرهنگی رخ می‌دهد. افق دیگر، دیدگاه مخاطبان رویداد است که نظر به دیدگاه‌های خودشان خبرها و گزارش‌ها را تحلیل و یا رمزگشایی می‌کنند و افق سوم، دیدگاه روزنامه‌نگار است. در دسترسی به اطلاعات اگر این سه افق بیطرفانه در نظر گرفته شود، مطمئناً اطلاعات صحیح و درستی به مخاطب می‌رسد.
تعهد روزنامه‌نگار	این اصل به عنصر عینیت و مبتنی بر روزنامه‌نگاری عینی‌گرا تأکید دارد.	این اصل به تعهد روزنامه‌نگار به نشر اطلاعات براساس واقعیت یا آنچه اتفاق افتاده است، تأکید دارد. براین اساس، عینی	واقعیت عینی را می‌توان براساس دیدگاه گادامر در چند سطح مهم تحلیل کرد، یکی در سطح افق تاریخی که واقعیت عینی در یک زمانه و یا

<p>به واقعیت عینی</p>		<p>گرایی باید سرلوحه کار خبرنگار باشد و روزنامه‌نگار نباید مطابق به سلیقه‌ها و برداشت‌های شخصی خودش واقعیت را تحریف کند. راه رسیدن به این مسأله، توجه به وجدان حرفه‌ای است. همچنین این اصل تأکید می‌کند که خبرنگار باید اطلاعات را مطابق به ماهیت رویدادها منتشر کند، نه فریب و دستکاری اطلاعات.</p>	<p>کانکتست شکل می‌گیرد. سطح دوم، افق دوم رسانه یا کانالی است که پیام از طریق آن انتقال می‌یابد. این خیلی مهم است که دیده شود آیا رسانه یک تلویزیون است و یا یک روزنامه و یا ابزارهای نوین ارتباطی. میزان دخالت روزنامه‌نگار در واقعیت عینی در هرکدام متفاوت است و افق آخر، زبان رسانه است؛ به این معنی که واقعیت عینی باید با زبان معیار، بدون توصیف و جانبداری و دور از برجسته‌سازی و جانبداری مطرح شود.</p>
<p>مسئولیت اجتماعی روزنامه‌نگار</p>	<p>روزنامه‌نگار اطلاعات را نه کالا، بلکه خیر اجتماعی می‌داند و در برابر و وجدان خویش مسئولیت دارد.</p>	<p>در این اصل چند عنصر با معناهای خاص از نظر ارتباطی نهفته است. نخستین مسأله این است که خبر و اطلاعات باید به‌عنوان یک خیر اجتماعی در نظر گرفته شود. در این اصل، مهم‌ترین عنصر «مسئولیت اجتماعی روزنامه‌نگار» در قبال انتشار اطلاعات است. یعنی خبرنگار در انتشار اطلاعات باید مسئول باشد، اما مسئولیت او نه در برابر کنترل‌کنندگان رسانه، بلکه در برابر مردم و منافع اجتماعی آن‌ها است. پرسشی این است که این مسئولیت از کجا می‌آید؟ اصول‌نامه، منشا این مسئولیت را وجدان شخصی روزنامه‌نگار می‌داند.</p>	<p>با تأکید بر امتزاج افق‌های گادامر می‌توان دو افق مهم را در عنصر «مسئولیت اجتماعی» شناسایی کرد، یکی افق منابع قدرت و سازندگان واقعیت و رخدادهای اجتماعی و فرهنگی و دیگر افق، حاشیه‌نشینان و آن‌هایی که صدای شان شنیده نمی‌شود. حفظ توازن میان جناح قدرت و مردم و جامعه مدنی و عدم قربانی کردن حقایق در برابر مصالح سیاسی، دو افق را با هم گره می‌زند.</p>
<p>سلامت و یکپارچگی حرفه‌ای روزنامه‌نگاری</p>	<p>مطابق این اصل، روزنامه‌نگار باید از انجام کاری برخلاف اعتقاد، افشای منابع اطلاعاتی خودداری کند و ضمن اجتناب از سرقت ادبی مالکیت فکری را احترام می‌کند.</p>	<p>در این اصل، چند عنصر بنیادی نهفته است؛ خودداری از سرقت ادبی و احترام به مالکیت فکری، عدم پذیرش رشوه و عدم ترجیح منافع شخصی در برابر منافع عمومی از جمله مهم‌ترین مولفه‌های این ماده است. از سوی دیگر، طبق این ماده، روزنامه‌نگار حق دارد از انجام وظایف که خلاق اعتقادات او است، خودداری کند. به بیان دیگر، هیچ‌گونه مرجع با صلاحیتی نمی‌تواند روزنامه‌نگار را خلاف باورهایش در کار و یا شغل و یا در رسانه خاصی منصوب کند. بنابراین طبیعت کار خبرنگاری ایجاب می‌کند که از یک‌سو خلاف باورهایش تحت فشار در یک رسانه فعالیت</p>	<p>بربنیاد دیدگاه‌های گادامر در این متن یکی افق فردی روزنامه‌نگار نهفته است، یعنی هیچ افق دیگری نمی‌تواند او را تحت تاثیر فضای سیاسی قرار داده و به اجبار مشغول روایت‌سازی کند. افق دیگر، منافع عامه در برابر منافع شخصی یا گروهی است. در این جا تفاوت دو افق و اهمیت امتزاج آن‌ها از سوی روزنامه‌نگار مطرح می‌شود. به این معنا که روزنامه‌نگار در جریان تهیه و انتشار اخبار نمی‌تواند افق جمعی که به آن منافع عمومی تعبیر می‌شود، نادیده گیرد و از سوی دیگر، حرکت در مرز تعادل و حفظ دو افق روزنامه‌نگار را تشویق و تقویت می‌کند تا در یکپارچگی حرفه‌ای روزنامه‌نگاری اقدام ورزد.</p>

	نکنند، از سوی دیگر مرز شخصی و عمومی را همواره در نظر داشته باشند.		
دسترسی و مشارکت عمومی به اطلاعات	در این اصل حق مردم به دسترسی به اطلاعات و مشارکت آنها در ارتباطات و حق اصلاح و پاسخگویی مطرح شده است.	این اصل بر حق عموم مردم به دسترسی به اطلاعات و مشارکت مردم در امور فعالیت رسانه‌ای را تأکید می‌کند. این حق بدین معنی است که مردم و مخاطبان حق دارند که در امور رسانه‌ای طوری مشارکت کنند تا اگر انتقاد و یا پرسشی از ساختار سازمان رسانه‌ای در مورد خاصی دارند، رسانه یا روزنامه‌نگار در برابر پرسش و یا ادعای مخاطب پاسخ‌ارایه کند، آن را تصحیح کند و یا هم‌جای برای نشر اعتقاد مخاطب داشته باشد.	در این عنصر، براساس هرمونوتیک گادامر سه عنصر بنیادی نهفته است، افق روزنامه‌نگار به‌عنوان کسی که اطلاعات را در اختیار مردم قرار می‌دهد، افق عمومی یا مردم و افق کارگزاران دولتی و منابع اطلاعات رسمی. روزنامه‌نگار باید اطلاعات شفاف و روشن و بدون غرض را در قالب زبان ساده و عام فهم به مردم انتقال دهد و مردم حق دارند آزادانه اطلاعات را به‌دست آورند و دولت در انتقال و صحت اطلاعات مسئولیت دارد.
احترام به حریم خصوصی و کرامت انسانی	مطابق به این اصل، حریم خصوصی و کرامت انسانی باید احترام شود و از افترا، تهمت، بدگویی و هتک حیثیت جلوگیری شود.	این ماده منشور در حمایت از حق حریم شخصی مخاطب، مردم و یا سوژه‌های خبری نوشته شده است. روزنامه‌نگار مسئولیت وجدانی دارد تا حریم شخصی مخاطبان را رعایت کند و این رعایت درواقع احترام به کرامت انسانی است. به این معنا که حیثیت افراد ایجاد می‌کند که علیه آن‌ها افترا، تهمت، بدگویی و هتک حرمت صورت نگیرد. این مسأله خصوصاً در نشر و پخش مطالب انتقادی و طنز باید جدی گرفته شود، چراکه گاهی اوقات، مرز بین طنز و توهین و یا افترا از سوی روزنامه‌نگاران از بین می‌رود.	از یک‌سو مردم حق دارند بدانند، از طرف دیگر حمایت از کرامت انسانی و حفاظت از حریم خصوصی یک اصل است و در عین حال حریم خصوصی یک پدیده‌ای سیال است و حریم افراد در تناسب شهرت آنان متفاوت است. ایجاد تعادل میان این سه افق مهم‌ترین نقش روزنامه‌نگار در انتشار اخبار است، به این معنا انتشار اطلاعات از افراد تا حدی که کرامت انسانی او زیر پا نشود و از سوی دیگری مرز میان حقیقت و مصلحت نیز جدا شود.
احترام به منافع عمومی	بربنیاد این اصل، احترام به اخلاق عمومی جامعه ملی و نهادهای دموکراتیک و قوانین در کشور باید صورت گیرد.	این اصل احترام روزنامه‌نگار به منافع ملی و یا عمومی جامعه را بیان می‌کند. مطابق این اصل روزنامه‌نگار باید به نهادهای دموکراتیک مانند قوه‌های سه گانه دولت، نهادهای علمی، قوانین، ارتش، پرچم و سرود ملی و... احترام بگذارد. این نهادها و نمادها جز افتخارات یک سرزمین و مردم آن هستند.	مراد از احترام به منافع عمومی، عدم واگذاری یا تقلیل منافع عموم مردم به نفع یک جریان خاص قومی و یا زبانی و سیاسی است. هر زمانی که روزنامه‌نگار بتواند میان منفعت عموم، گروه‌های قدرت‌مند و نظام مسلط در جامعه مرز و تفاوت قایل شود و ظرافت پیامدهای انتشار اخبار در نفع و ضرر جناح‌های مختلف را درک کند و در نهایت در موضع عامه قرار گیرد، او افق قدرت، مردم و جامعه مدنی را درک کرده است.
	مطابق این اصل، به‌منظور تأمین صلح و عدالت در	منظور از ارزش‌های جهان شمول، عناصری هستند که در میان مردم جهان دارای ریشه‌ها	براساس این اصل و بربنیاد هرمونوتیک گادامر، یکی افق جهانی به‌عنوان معیار عمومی در سطح

<p>دنیای دیگری افق‌های ملی در سطح کشورها و همچنان افق‌های فرهنگی و مذهبی در سطح ملت‌ها و ارزش‌های تمدنی است. در این میان، عدالت صلح، دموکراسی و توسعه ارزش‌های مشترک جهان شمول است که با حفظ آن، افق‌های فوق پیوند می‌خورد.</p>	<p>و استانداردهای مشترکی است که نسل بشر برای آن قربانی داده اند. احترام به صلح جهانی، دموکراسی و رهایی ملی از اصول مهم جهانی هستند.</p>	<p>سطح جهان و تحقق تنش‌زدایی، خلع سلاح و توسعه ملی روزنامه‌نگار باید اقدام کند.</p>	<p>احترام به ارزش‌های جهان شمول</p>
<p>در این اصل احترام به حقوق و کرامت ملت‌های جهان براساس چند افق مطرح شده است؛ از جمله برابری و عدم تمایز آنان از منظر نژاد، جنسیت، زبان، ملیت، اعتقاد شخصی و یا فلسفی. هدف این اصل، حفظ این توازن به منظور حفظ صلح و پرهیزی از جنگ و شر در روی زمین است.</p>	<p>براساس این ماده، روزنامه‌نگار متعهد از انتشار محتوای که نسل بشر را به جنگ، تجاوز و مسابقه تسلیحاتی، به‌خصوص در زمینه سلاح هسته‌ای پرهیز می‌کند. همچنین در این ماده گفته شده است که روزنامه‌نگار باید از تحریک به هرنوع خشونت، تبعیض و سرکوب و هر منبع که بشر را ننج می‌دهد، پرهیز کند.</p>	<p>براین اصل، احترام به حقوق و کرامت همه ملت‌ها و افراد بدون تمایز از حیث نژاد، جنس، زبان، ملیت، دین یا باور فلسفی جهت حذف جنگ و شر در جهان باید در نظر گرفته شود.</p>	<p>حذف جنگ و شرور</p>
<p>براساس هرمنوتیک گادامر، ترویج نظم نوین جهانی، حفظ عدالت ارتباطی و مقابله با اصطلاحات شمال و جنوب و مرکز پیرامون در تولید و داشتن اطلاعات است.</p>	<p>این اصل بر تقویت روابط دوستانه و صلح‌آمیز میان دولت‌ها و ملت‌ها تأکید می‌کند. براین اساس، روزنامه‌نگار مسئولیت دارد که در فرایند دموکراتیزه کردن روابط بین‌الملل خصوصا در بخش اطلاعات فعال باشد.</p>	<p>دموکراتیزه کردن روابط بین‌المللی در حوزه اطلاعات به منظور ترویج نظم بین‌المللی اطلاعاتی و اقتصادی جهان یک اصل است.</p>	<p>ترویج نظم نوین جهانی اطلاعات</p>

تحلیل یافته‌های پژوهش

براساس یافته‌های پژوهش، نخستین اصل اخلاق روزنامه‌نگاری به «حق دسترسی مردم به اطلاعات درست» جهت به‌دست آوردن یک تصویر عینی و دقیق و در عین حال جامع از واقعیت، تأکید می‌کند که در آن سه افق شناخته شد. امتزاج افق‌های تاریخی یا زمانه شکل‌گیری رویداد، دیدگاه مخاطبان نسبت به آن رویداد و افق شخص روزنامه‌نگار براساس دانش و اعتقادات که دارد، در شکل‌گیری این واقعیت عینی تأثیرگذار است. امتزاج سه افق فوق، می‌تواند صحت خبر را تاحدی تضمین کند.

این درحالی است که «تعهد روزنامه‌نگار به واقعیت عینی» به‌گونه‌ای که واقعیت‌ها با دقت و وجدان حرفه‌ای، در بافت و زمینه مناسب خود گزارش شوند و از ایجاد تحریف پرهیز لزوم طرح افق تاریخی یا کانتکست رویداد همراه با افق رسانه یا کانال پیام و زبان انتقال خبر به‌عنوان افق سوم تأثیرگذار است.

مسئولیت اجتماعی روزنامه‌نگار که خبر را نه یک کالا، بلکه خیر اجتماعی می‌داند، ترکیب دو افق مطرح؛ یکی منابع قدرت و سازندگان واقعیت و دیگری افق، حاشیه‌نشینان و آن‌هایی که صدای شان شنیده نمی‌شود را ضروری می‌نماید. این در حالی است که

سلامت و یکپارچگی حرفه‌ی روزنامه‌نگاری ایجاب می‌کند، روزنامه‌نگار در جریان تهیه و انتشار اخبار نمی‌تواند افق جمعی را نادیده گیرد و قربانی گفتمان نظام مسلط کند، چه این نظم مسلط ایدئولوژی حاکم در یک کشور باشد و چه نظام سرمایه‌داری. در اصل «دسترسی و مشارکت عمومی» سه عنصر بنیادی نهفته است که ما را به خوانش هرمنوتیک‌گرایانه نزدیک می‌کند؛ افق روزنامه‌نگار به‌عنوان کسی که اطلاعات را در اختیار مردم قرار می‌دهد، افق عمومی یا مردم و افق کارگزاران دولتی و منابع اطلاعات رسمی. اما «احترام به حریم خصوصی و کرامت انسانی» که در روزنامه‌نگاری عصر سوشیال‌مدیا کمی رنگ باخته است و مقررات کمتری وجود دارد، اهمیت امتزاج سه افق به‌چشم می‌آید؛ به این معنا که مردم حق دارند بدانند، حمایت از کرامت انسانی و حفاظت از حریم خصوصی یک اصل است و در عین حال حریم خصوصی یک پدیده‌ای سیال است و حریم افراد در تناسب شهرت آنان متفاوت است. ایجاد تعادل میان این سه عنصر ارزش و جایگاه روزنامه‌نگار را تعیین می‌کند.

اصل «احترام به منافع عمومی» عدم واگذاری یا تقلیل منافع عموم مردم به نفع یک جریان خاص قومی و یا زبانی و سیاسی است. هر زمانی که روزنامه‌نگار بتواند میان منفعت عموم، گروه‌های قدرت‌مند و نظام مسلط در جامعه مرز و تفاوت قایل شود و ظرافت پیامدهای انتشار اخبار در نفع و ضرر جناح‌های مختلف را درک کند و در نهایت در موضع عامه قرار گیرد، او افق قدرت، مردم و جامعه مدنی را درک کرده است.

اصل «احترام به ارزش‌های جهان‌شمول و تنوع فرهنگ‌ها» به دفاع روزنامه‌نگار از ارزش‌های جهان‌شمول انسان‌گرایی، به‌ویژه صلح، دموکراسی، حقوق بشر، پیشرفت اجتماعی و رهایی ملی می‌پردازد. براساس این اصل، افق جهانی به‌عنوان معیار عمومی در سطح دنیا و افق‌های ملی در سطح کشورها و همچنان افق‌های فرهنگی و مذهبی در سطح ملت‌ها و ارزش‌های تمدنی مطرح است. در ادامه آن «حذف جنگ و دیگر شرور بزرگ پیش‌روی بشریت» از روزنامه‌نگار می‌خواهد که از تحریک به جنگ‌های تجاوزکارانه و مسابقه تسلیحاتی پرهیز کند و از میان برداشتن جهل و سوءتفاهم میان ملت‌ها کمک کند. در این اصل احترام به حقوق و کرامت ملت‌های جهان براساس چند افق مطرح شده است؛ از جمله برابری و عدم تمایز آنان از منظر نژاد، جنسیت، زبان، ملیت، اعتقاد شخصی و یا فلسفی. هدف این اصل، حفظ این توازن به‌منظور حفظ صلح و پرهیزی از جنگ و شر در روی زمین است. ترویج نظم نوین جهانیِ اطلاعات و ارتباطات، با هدف استعمارزدایی و دموکراتیزه‌کردن اطلاعات و ارتباطات، در سطح ملی و بین‌المللی، بر پایه همزیستی مسالمت‌آمیز میان ملت‌ها شکل گرفته است. براساس هرمنوتیک گادامر، ترویج نظم نوین جهانی، حفظ عدالت ارتباطی و مقابله با اصطلاحات شمال و جنوب و مرکز پیرامون در تولید و داشتن اطلاعات است.

نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش بر اهمیت و جایگاه تثبیت شده‌ای کدهای جهانی اخلاق روزنامه‌نگاری مبتنی بر حفظ توازن و امتزاج افق‌ها از سه منظر عمده (جغرافیایی)، (فرهنگی) و (عامل انسانی) تأکید می‌کند. به این معنا که به‌طور عموم، در کدهای فوق، افق جغرافیایی به ضرورت امتزاج و هم‌پیوندی دیدگاه‌های ملت‌های جهان از نظر جغرافیا در محور ارزش‌های مشترک مانند صلح جهانی، امنیت بین‌الملل و عدالت ارتباطی است. این در حالی است که افق فرهنگی به امتزاج ارزش‌های فرهنگی جهانی میان ملت‌ها توسط روزنامه‌نگار بر مبنای اصولی چون کرامت انسانی، حریم خصوصی، رهایی ملی و حقوق بشر، تکیه می‌کند و از ایجاد هر نوع تمایز میان افراد بشر در انتشار خبرها و گزارش‌ها جلوگیری می‌کند. در افق که بر عامل انسانی تکیه دارد، بر عناصری چون عینیت‌گرایی، دقت و صحت و توازن در خبرها بیش از همه پرداخته می‌شود که امتزاج افق‌های مخاطبان، روزنامه‌نگار و زمینه‌ی اجتماعی و

فرهنگی رویداد از اهمیت بلندی برخوردار است. این عنصر همچنین به حمایت روزنامه‌نگار از حقیقت و گذر از منافع فردی در مقابل منافع جمعی جهت حفظ جریان اطلاعات تاکید دارد و از مشارکت عموم در دریافت خبرها حمایت می‌کند.

منابع

- انوری، حسن (۱۳۸۱). فرهنگ بزرگ سخن، تهران: انتشارات سخن.
- اسماعیلی، محسن (۱۳۸۵). «تعامل حقوق و اخلاق در رسانه‌ها»، فصلنامه رسانه، سال هفدهم، شماره ۲.
- اشراق، سیدحسین (۱۳۹۱). هرمنوتیک و پایان‌ناپذیری سلسله تأویل متن، کابل: مؤسسه مطالعات و تحقیقات نبراس.
- الوانی، سید محمد و محمدحسین رحمتی (۱۳۸۶). «فرایند تدوین منشور اخلاقی برای سازمان»، فصلنامه فرهنگ مدیریت، سال پنجم، شماره پانزدهم، بهار و تابستان.
- بروجردی علوی، مهدخت و مهدیه شکری (۱۳۹۶). «جایگاه اخلاق حرفه‌ای در عملکرد روزنامه‌نگاران مطبوعات امروز ایران»، فصلنامه رسانه، سال بیست و هشتم شماره ۳.
- خرمشاهی، بهاء‌الدین (۱۳۷۴). فرهنگ و دین، برگزیده مقالات دایرة المعارف دین، ویراسته میرچاه الیاده، تهران: انتشارات طرح نو.
- خانیکی، هادی، (۱۳۸۸). «چارچوبی برای پژوهش در اخلاق رسانه»، فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، سال چهارم، شماره‌های ۱ و ۲.
- دهقان، علی رضا و محمد مهدی مولایی (۱۳۹۵). «تقابل‌های اخلاقی در تعاملات کاربران ایرانی رسانه‌های اجتماعی: مطالعه موردی تعاملات پیرامون شش رویداد در یوتیوب، فیس‌بوک و اینستاگرام»، فصلنامه مطالعات فرهنگ- ارتباطات، سال هفدهم شماره سی و چهارم.
- دفلور، ملوین و دنیس، اورت. ای (۱۳۸۳). شناخت ارتباطات جمعی، ترجمه سیروس مرادی، تهران: انتشارات دانشکده صدا و سیما.
- فرقانی، محمد مهدی (۱۳۹۳). روزنامه‌نگاری، ارتباطات و جامعه، مجموعه مقالات، تهران: انتشارات اطلاعات.
- فرقانی، محمد مهدی (۱۳۸۱). «روزنامه‌نگاری تفاهمی»، فصلنامه رسانه، سال ۱۳ شماره ۱.
- کاسوما، فرانسیس پی (۱۳۷۵). «اخلاق حرفه‌ای یا قانون اصول اخلاقی؟»، فصلنامه رسانه سال هفتم، شماره سوم.
- کریستیانز، کلیفورد. جی (۱۳۷۵). «اخلاق رسانه‌ای»، ترجمه مینو بهتاش، فصلنامه رسانه، سال هفتم، شماره ۳.
- کوواج، بیل و تام روزنستیل (۱۳۸۵). عناصر روزنامه‌نگاری، ترجمه داوود حیدری، تهران: دفتر مطالعات و توسعه رسانه‌ها.
- وایت، رابرت ای، (۱۳۸۵). «عوامل اجتماعی و سیاسی توسعه اخلاق ارتباطات»، ترجمه اسماعیل بشری، رسانه، سال هفدهم، شماره ۲.

Abulad, R. E. (2008). *Kritike: An Online Journal of Philosophy*, 1(2). <https://doi.org/10.3860/krit.v1i2.556>

Blokhin, I. N., & Ilchenko, S. N. (2015). *Hermeneutics of journalistic creative work*. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 6(4), 49–56. <https://doi.org/10.5901/mjss.2015.v6n4s4p49>

Campo, Jesus Diaz and Francisco Segado. (2015), *Journalism etichs in a digital environment: How Journalistic codes of ethics have been adapted to the Intenet and ICTs in Countries around the world*, *Telematic and Informatics*, 32 (4), UNIR Instituional open repository

Davies, O. (2009). *Hermeneutics*. In K. Tanner, J. Webster, & I. Torrance (Eds.), *The Oxford Handbook of Systematic Theology*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199245765.003.0028>

Gilman, Stuart. (2006). *Ethics Codes and Codes of Conduct as Tools for promoting and Ethical and Professional Public service: Comparative successes and lessons*, Washington DC

Michell, L. (2009). *Hermeneutical dimensions of a media ethic*. *Communicatio: South African Journal for Communication Theory and Research*, 35(2), 240–250. <https://doi.org/10.1080/02500160903250671>

Shadrach, I., & Bitrus, A. (2025). *Conceptual analysis of hermeneutic media theory*. *Journal of Education, Communication, and Digital Humanities*, 2(2). <https://doi.org/10.5281/zenodo.17691840>

University of Tampere. (n.d.). *International Principles of Professional Ethics in Journalism*. EthicNet – Journalism ethics. Retrieved January 9, 2026, from <https://research.tuni.fi/ethicnet/country/international-principles-of-professional-ethics-in-journalism/> .

International Principles of Journalistic Ethics in the Light of Hermeneutics

Abdul Basir Mesbah

Assistant Professor of Journalism & Editor in Chief of Pol-e Sorkh Media

Mesbah.abdulbasir@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-1406-6046>

Abstract

The International Charter of Professional Ethics for Journalists is a well-known document containing ten key principles for journalists worldwide, which shapes the guidelines for the process of producing, creating, and distributing news across all media around the world. This study, through a hermeneutical reading with an emphasis on Gadamer's perspectives, analyzes and evaluates the ten principles of the charter at four levels. Conducted with a philosophical hermeneutic approach, the research emphasizes the importance and established position of the global codes of journalistic ethics based on the preservation of balance and the fusion of horizons from three main perspectives: geographical, cultural, and human agent. According to the

findings, the geographical horizon addresses the necessity of fusion and interconnection of the viewpoints of the world's nations geographically in relation to shared values such as global peace, international security, and justice; the cultural horizon pertains to the integration of world cultural values such as privacy protection, equality, and diversity; the human agent horizon focuses on elements such as objectivity, accuracy, correctness, and balance in news, in which the fusion of the horizons of the audience, the journalist, and the social and cultural context of the event is of high importance. This element also emphasizes the journalist's support for truth and the prioritization of collective interests over individual interests to maintain the flow of information, and supports public participation in receiving news.

Extended Abstract

Introduction

Journalistic ethics, which is a subfield of "media ethics" (Dehghan & Mahdi Molaei, 2016: 209), refers to the prevailing attitudes and norms in journalism that have led this profession to move from "partisan" journalism to a form of neutral and independent journalism. Professional journalistic ethics means that newspapers, in the pursuit, acquisition, and dissemination of news and information, should act in a way that does not compromise or call into question their professional honor, credibility, and reputation (Farghani, 2004: 157). Journalistic ethics encompasses a very broad scope. This scope can include issues such as refraining from accepting gift cards, striving to provide accurate information to the audience, avoiding disclosure, and similar matters (Boroujerdi Alavi & Mahdiah Shokri, 2017: 7).

However, professional journalistic ethics must be established by the journalists themselves (mainly through professional associations and press councils) in the form of charters and ethical codes. The Charter of Professional Ethics for Journalists is a covenant that, by creating an ethical framework for reporters, is formed by experienced, educated, and responsible journalists and communication scholars in a country, region, or globally. Considering shared human principles and values, international journalistic organizations worldwide have also developed mechanisms for the self-regulation of journalism, which are generally referred to as "International Principles of Journalism".

The core of these principles is the practical commitment to these standards, the acceptance of pluralism and tolerance, democratic debate, and conflict resolution (Farghani, 2002: 34), so that by implementing these points, the press can "begin and pursue a sacred struggle to distinguish truth from falsehood in a world full of corruption, lies, and errors" (DeFleur, 2004: 682). Professional international and regional organizations of journalists, which collectively represent 400,000 active journalists worldwide, have been holding consultative meetings under UNESCO supervision since 1978 (University of Tampere, n.d.).

Finally, at the conclusion of the Paris meeting (20 November 1983), with the presence of the International Federation of Journalists, the World Association of Catholic Press, the Federation of Latin American Journalists, the Federation of Latin American Press Workers, the Arab Journalists Federation, the African Journalists Union, and the ASEAN Journalists Confederation, a document was approved that became known as the "International Charter of Professional Ethics for Journalists." This document contains ten key principles for journalists worldwide and is undoubtedly the guiding framework for the process of producing, creating, and distributing news across all media around the world.

However, on the one hand, this charter is one of the main elements for standardizing communication at the global level, and on the other hand, it is itself a contextual and meaningful message that has emerged within a specific cultural and global context. It is here that the importance of analyzing these ethical codes as a message or as one of the key elements of journalism becomes evident.

Different and diverse methods for analyzing and interpreting messages in today's world have been proposed by authors and researchers, one of which is hermeneutics. Unlike the conventional approach, hermeneutics views communication as something distinct from mere message transmission and emphasizes the pivotal role of situated interpretation and culture (Bitrus, 2025). In hermeneutics, understanding, as the goal and outcome of journalistic activity, requires the inclusion of explanation and interpretation within the set of journalistic practices. The structure, form, and effectiveness of journalism also depend on both the socio-political environment in which media operate and the choices of the journalist's mind (Blokhin & Ilchenko, 2015).

On the other hand, communication cannot be ethically neutral, yet certain hermeneutical elements not only make communication possible but also render it morally accountable (Michel, 2009). Meanwhile, under the influence of global political and economic pressures, professionalism in journalism is also evolving, and with the presence of social networks and the existence of power sources and interests, trust in the media—especially regarding neutrality—has relatively declined. It is now time that, for ethical guidance, reference be made to the hermeneutical approach, which arises from the search for shared meaning, since “strong hermeneutic ethics” can contribute to increasing self-reflexivity (Fawkes, 2012).

As described, the space for a hermeneutical analysis and interpretation of the global journalistic ethical codes as the international agenda of this profession remains unaddressed, and this article seeks to analyze and interpret the aforementioned document from a new perspective, namely, through the application of Gadamer's philosophical hermeneutic method.

Research Method

This study was conducted using a qualitative method and employing a philosophical hermeneutic approach. Hermeneutics is the study of the interpretation of written texts, spoken words, messages, signs, actions, events, intentions, and states (Eshraq, 2012: 15), and, in other words, it is the art of interpretation (Abulad, 2008). In fact, the central issue of hermeneutics is how the process of understanding occurs and how meaning is transmitted from one person to another. The primary data for this research consists of the full text of the International Principles of Professional Ethics for Journalists, which were approved by global journalistic organizations after several meetings in Paris in 1983. These international principles constitute the most comprehensive charter of journalistic ethics, ratified by independent and free journalists at a global congress, and include ten articles.

The unit of analysis in this study is the ten articles of this global charter of journalistic ethics. The most important units include neutrality, independence, professional integrity, balance, peace, accuracy, and truth, all of which are clearly and explicitly stated in the text of the charter.

In the first stage, the articles of the Charter of Professional Ethics for Journalists were presented descriptively and based on the explicit meaning of the text. In the second stage, the meanings and concepts of each article were analyzed semantically, and the relationship of the key concepts to contemporary journalistic trends was examined. In the third stage, the fusion of horizons in relation to the articles of the charter was analyzed, with attention to the meanings that the charter conveys regarding journalistic concepts and related fields.

Discussion

According to the research findings, the first principle of the global journalistic ethics emphasizes the people's right to access accurate information in order to obtain an objective, precise, and at the same time comprehensive picture of reality. Three horizons were identified in this context. The fusion of the historical horizon (the time and circumstances of the event), the audience's perspective on the event, and the journalist's personal horizon based on their knowledge and beliefs, all influence the formation of this objective reality. The fusion of these three horizons can, to some extent, ensure the accuracy of the news.

Meanwhile, the “journalist’s commitment to objective reality” requires that facts be reported with accuracy and professional conscience, within their appropriate context, avoiding distortion. This necessitates presenting the historical horizon or the context of the event alongside the media horizon or the channel and language through which the news is delivered, as a third influential horizon.

The social responsibility of the journalist, who considers news not as a commodity but as a public good, makes the combination of two horizons essential: one being the sources of power and reality-makers, and the other being the marginalized and those whose voices are unheard. At the same time, the health and integrity of the journalistic profession require that the journalist cannot ignore the collective horizon in the process of producing and publishing news, nor become a victim of the dominant discourse, whether that dominant order is the ruling ideology of a country or a capitalist system.

The principle of “public access and participation” contains three fundamental elements that bring us closer to a hermeneutic reading: the journalist’s horizon, as the one providing information to the public; the public horizon, or the people; and the horizon of government actors and official sources of information.

However, the principle of “respect for privacy and human dignity”, which has somewhat diminished in social media journalism and is less regulated, highlights the importance of fusing these three horizons. This means that people have the right to know, support for human dignity and protection of privacy is a principle, and at the same time, privacy is a fluid phenomenon, with individuals’ privacy varying according to their level of prominence. Balancing these three elements determines the value and position of the journalist.

The principle of “respect for public interest” entails not subordinating or reducing the interests of the general public in favor of a specific ethnic, linguistic, or political group. Whenever a journalist can distinguish between the interests of the public, powerful groups, and the dominant system in society, understand the subtle consequences of news publication for different factions, and ultimately adopt a stance aligned with the general public, they have grasped the horizons of power, the people, and civil society.

The principle of “respect for universal values and cultural diversity” addresses the journalist’s defense of universal humanistic values, particularly peace, democracy, human rights, social progress, and national liberation. According to this principle, the global horizon is considered a general standard at the world level, while the national horizons are situated at the country level, and the cultural and religious horizons pertain to nations and civilizational values.

Furthermore, the principle of “elimination of war and other great evils confronting humanity” requires journalists to avoid incitement to aggressive wars and arms races, and to help remove ignorance and misunderstandings among nations. In this principle, respect for the rights and dignity of the peoples of the world is considered from multiple horizons, including equality and non-discrimination based on race, gender, language, nationality, personal belief, or philosophy. The aim of this principle is to maintain this balance in order to preserve peace and avoid war and evil on earth.

The promotion of a new global order of information and communication, aimed at decolonizing and democratizing information and communication at national and international levels, is based on peaceful coexistence among nations. According to Gadamerian hermeneutics, promoting a new global order entails upholding communicative justice and addressing the issues of North-South and center-periphery inequalities in the production and access to information.

Conclusion

The findings of the research emphasize the established importance and position of the global codes of journalistic ethics based on maintaining balance and the fusion of horizons from three main perspectives: geographical, cultural, and human factors. This means that, in general, within these codes, the geographical horizon highlights the necessity of merging and connecting the perspectives of the world’s nations geographically around shared values such as global peace, international security, and communicative justice.

Meanwhile, the cultural horizon emphasizes the integration of global cultural values among nations by the journalist, based on principles such as human dignity, privacy, national liberation, and human rights, preventing any form of discrimination among human beings in the dissemination of news and reports. The human factor horizon focuses on elements such as objectivity, accuracy, truthfulness, and balance in reporting, where the fusion of the horizons of the audience, the journalist, and the social and cultural context of the event is of great importance. This element also emphasizes the journalist's support for truth and the prioritization of collective interests over individual interests to maintain the flow of information, as well as supporting public participation in receiving news.

Keywords: Professional Ethics, Social Responsibility, Public Participation, Neutrality, Fusion of Horizons